

Doctrina Trinității – adevăr biblic sau tradiție?

Teologie rece sau adevăr pentru suflet?

„Adevăratul dogmatism nu este niciodată rece; este totdeauna înflăcărat și plin de viață.” Larry Crabb – Schimbare lăuntrică, p.124

Notă: Dacă vom studia aceste adevăruri fără a le găsi aplicația asupra vieții noastre folosul va fi minim. Dumnezeu a plănuit ca descoperirea fiecărui adevăr să aibă un impact, o putere transformatoare, o înrăurire divină asupra vieților noastre. Scopul final al fiecărui adevăr revelat este de a-L cunoaște pe Dumnezeu și a fi atrași către o relație profundă cu El.

Este necesar acest studiu?

Notă: Mulți întreabă: „Ce rost are să studiem această doctrină? De ce să ne băgăm în lucrurile aceste tainice?”

Întrebarea arată pe deoparte superficialitatea credinței acestora iar pe altă parte lipsa de interes. Dacă nu este prioritară și importantă doctrina despre Dumnezeu căruia ne închinăm și de care depinde salvarea noastră atunci ce este mai important?

Ioan 17:3 Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat și pe Isus Hristos pe care L-ai trimis Tu.

Fapte 17:23 Căci, pe când străbăteam cetatea voastră și mă uitam de aproape la lucrurile la care vă închinați voi, am descoperit chiar și un altar pe care este scris: „Unui Dumnezeu necunoscut!” Ei bine, ceea ce voi cinștiți, fără să cunoașteți, aceea vă vestesc eu.

Ioan 4:22 Voi vă închinați la ce nu cunoașteți; noi ne închinăm la ce cunoaștem, căci mântuirea vine de la Iudei.

Notă: În altă ordine de idei, este necesar să acceptăm că putem cunoaște despre Dumnezeu doar lucrurile pe care El ni le descoperă despre Sine. Aici, mai mult ca în altă parte nu avem voie să speculăm sau să presupunem. Trebuie chiar să avem curajul de a înlătura presupunerile și speculațiile omenești, chiar dacă sunt cu tradiție veche sau susținute de mulți.

Deuteronom 29:29 **Lucrurile ascunse** sunt ale Domnului, Dumnezeului nostru, iar **lucrurile descoperite** sunt ale noastre și ale copiilor noștri, pe vecie, ca să împlinim toate cuvintele legii acesteia.

Notă: De cele mai multe ori când se citează acest verset se subliniază numai pericolul de a studia lucruri care nu ni le-a descoperit Dumnezeu – speculația. În schimb partea a doua a versetului, tot atât de importantă, „lucrurile descoperite sunt ale noastre și ale copiilor noștri, pe vecie” este neluată în seamă. După cum este un pericol a specula tot așa este periculos a ignora adevărurile descoperite. Încercăm să camuflăm lipsa noastră de interes pentru Dumnezeu sau indispoziția noastră de a renunța la păreri tradiționale cu o falsă reverență spunând: „Nu este bine să ne băgăm în tainele lui Dumnezeu”.

„Cuvântul Trinitate nu se găsește în Biblie și deși a fost folosit de Tertulian în ultimul deceniu al secolului al doilea, el nu și-a găsit locul în teologia bisericii până în secolul al patrulea. Totuși, el reprezenta o doctrină distinctivă și atotcuprinzătoare a credinței creștine. Termenul face trei afirmații: că există un singur Dumnezeu, că Tatăl, Fiul și Duhul sunt fiecare Dumnezeu, și că Tatăl, Fiul și Duhul sunt fiecare o Persoană distinctă. În această formă a devenit crezul bisericii încă de când a primit prima formulare completă sub pana lui Tertulian, Athanasius și Augustin.

Deși Scriptura nu ne dă o formulare a doctrinei Trinității, ea conține toate elementele din care teologia a construit doctrina. A rămas în sarcina teologiei să formuleze această doctrină a trinității. Irenaeus și Origen au avut împreună cu Tertulian responsabilitatea de formula doctrina care continuă să fie păstrată, în linii mari, în biserica catolică. Sub conducerea lui Athanasius doctrina a fost proclamată ca și crez al Bisericii la Conciliul de la Nicea (325 d.Hr.) și sub pana lui Augustin a ieșit un secol mai târziu formularea păstrată în așa-numitul Credeu Atanasian care este acceptată de bisericile trinitariene până în ziua de azi.

În majoritatea formulărilor doctrinei se spune că Dumnezeu este Unul singur în esența ființei Sale, dar că în Ființa Sa există trei Persoane, însă fără a forma individualități separate și distincte. Există trei moduri sau trei forme în care există esența divină. Totuși ‚Persoană’ este o expresie imperfectă a adevărului, în măsura în care termenul indică pentru noi o individualitate rațională și morală separată. Dar în ființa lui Dumnezeu nu există trei indivizi, ci **trei distincții personale în cadrul unei singure esențe divine**. Când spunem că Dumnezeu este o Unitate înseamnă că, deși **Dumnezeu este un centru întretit de viață**, viața lui nu este împărțită în trei. El este Unul în esență, personalitatea și voința Sa.

Există o egalitate perfectă în natură, onoare și demnitate între Persoane.” [notă – Sublinierile îmi aparțin] *Dicționarul Biblic, punctul Trinitate*

Crezul Atanasian:

„1. Oricine urmează să fie mântuit: înainte de toate lucrurile, este necesar să îmbrățișeze Credința Catolică.

2. Persoana care nu păstrează această credință întregă și nepângărită, cu siguranță va pieri pentru veșnicie.

3. Iar Credința Catolică este aceasta: noi adorăm un singur Dumnezeu în Trinitate, iar Trinitatea în unitate;

13. Astfel că Tatăl este Atotputernic; Fiul este Atotputernic; și Duhul Sfânt este Atotputernic.

14. Și totuși nu sunt trei Atotputernici; ci un singur Atotputernic.

17. Astfel că Tatăl este Domn; Fiul este Domn; și Duhul Sfânt este Domn.

18. Și totuși nu sunt trei Domni, ci un singur Domn.

25. Iar în această Trinitate nimeni nu este mai înainte, sau după altul; nimeni nu este mai mare, sau mai mic decât altul.

26. Ci toate trei persoanele sunt co-eterne și co-egale.

27. Astfel că, în toate lucrurile, așa cum s-a afirmat anterior: Unitatea în Trinitate, și Trinitatea în Unitate trebuie a fi venerată.

44. Aceasta este Credința Catolică: căreia dacă cineva nu-i este pe deplin credincios, nu poate fi mântuit.” („Cartea studentului biblic AZȘ.” Pag. 298, 299)

„Taina Trinității constituie doctrina centrală a Credinței Catolice. Pe ea se bazează toate celelalte învățături ale Bisericii. ... Biserica a studiat această taină cu o mare grijă și, după patru secole de clarificări, a decis să formuleze astfel doctrina: în unitatea Dumnezeirii sunt trei Persoane - Tatăl, Fiul și Spiritul Sfânt. ...” (Manual pentru Catolicii de Azi, pag.11)

Ce afirmă în schimb Biblia fără echivoc:

1 Corinteni 8:6 totuși pentru noi nu este decât **un singur Dumnezeu: Tatăl**, de la care vin toate lucrurile și pentru care trăim și noi, și **un singur Domn: Isus Hristos**, prin care sunt toate lucrurile și prin El și noi.

Efesenii 4:6 Este **un singur Dumnezeu și Tată al tuturor**, care este **mai presus de toți**, care **lucrează prin toți** și care este în **toți**.

1 Timotei 2:5 Căci este **un singur Dumnezeu**, și este **un singur mijlocitor** între Dumnezeu și oameni: **Omul Isus Hristos**.

vezi crezul AZS actual: „noi credem într-un singur Dumnezeu: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt...???”

Seamănă acest crez cu enunțul Bibliei? Nicidecum!!!

Credința adevărată nu ne cere să inventăm doctrine, ci să spunem exact așa cum spune Dumnezeu. Unde este spus în Scriptură că Dumnezeu este o trinitate?

Filozofie omenească complicată sau Evanghelie simplă?

Coloseni 2:8 Luați seama ca nimeni să nu vă fure cu filosofia și cu o amăgire deșartă, după datina oamenilor, după învățăturile începătoare ale lumii, și nu după Hristos.

Matei 11:25 În vremea aceea, Isus a luat cuvântul și a zis: „Te laud, Tată, Doamne al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și **le-ai descoperit pruncilor**.”

Luca 18:16 Isus a chemat la Sine pe copilași și a zis: „**Lăsați copilașii să vină la Mine**, și nu-i opriți; căci Împărăția lui Dumnezeu este a unora ca ei.

1 Ioan 2:12 Vă scriu, **copilașilor** (cuvântul folosit are sensul cronologic), fiindcă păcatele vă sunt iertate pentru Numele Lui.

Notă: Deși Evanghelia este gândul cel tainic al lui Dumnezeu care cuprinde cea mai adâncă înțelepciune divină, Dumnezeu o poate descoperi în frumusețea simplității copiilor. Ei pot înțelege dragostea cea mare a lui Dumnezeu care Și-a dat Fiul să moară pentru oameni. Nu complicați minunatele adevăruri. Prezentați-le în simplitatea lor și ele vor avea un efect minunat.

Denaturarea adevărului central al Scripturii - Tatăl a dat pe Singurul lui Fiu

Ioan 3:16 Fiindcă **atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu**, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică.

1 Ioan 4:9 Dragostea lui Dumnezeu față de noi s-a arătat prin faptul că **Dumnezeu a trimis în lume pe singurul Său Fiu**, ca noi să trăim prin El.

1 Ioan 4:10 Și dragostea stă nu în faptul că noi am iubit pe Dumnezeu, ci în faptul că El ne-a iubit pe noi, și **a trimis pe Fiul Său** ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre.

1 Ioan 4:14 Și noi am văzut și mărturisim că **Tatăl a trimis pe Fiul** ca să fie mântuitorul lumii.

Romani 8:32 El, care **n-a cruțat nici chiar pe Fiul Său, ci L-a dat pentru noi toți**, cum nu ne va da fără plată, împreună cu El, toate lucrurile?

✓ **Enoh a înțeles mai bine dragostea lui Dumnezeu când i-a fost dăruit un fiu**

Geneza 5:21 La vârsta de șaiszeci și cinci de ani, Enoh a născut pe Metusala.

Geneza 5:22 **După nașterea lui Metusala, Enoh a umblat cu Dumnezeu** trei sute de ani; și a născut fii și fiice.

✓ **Avraam a înțeles marele adevăr al sacrificiului lui Dumnezeu când a fost chemat să-și jertfească pe singurul lui fiu**

Geneza 22:2 Dumnezeu i-a zis: „**Ja pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pe care-l iubești**, pe Isaac; du-te în țara Moria și **adu-l ardere de tot acolo**, pe un munte pe care ți-l voi spune Eu.”

Geneza 22:12 Îngerul a zis: „Să nu pui mâna pe băiat și să nu-i faci nimic; căci știu acum că te temi de Dumnezeu, **întrucât n-ai cruțat pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pentru Mine**.”

Notă: Doctrina trinității nimicește adevărul sublim că Dumnezeu și-a dat Unicul Său Fiu pentru o lume pierdută. Conform cu punctele 3 și 26 din Crezul Atanasian, Dumnezeu este o trinitate (?) – trei Dumnezei co-egali și co-eterni, trei parteneri și totuși Unul. Sunt trei și totuși un singur Dumnezeu?! În conformitate cu enunțul acestei doctrine trebuie să credem că Unul dintre cei trei Dumnezei a trimis pe un partener de-al său să moară pentru lume. Dar de fapt nu sunt trei, ci unul – conchide doctrina. Atunci cine pe cine a trimis? Și când apărătorii acestei filozofii omenеști ajung atât de încurcați și în contradicție cu propriile afirmații, se afirmă că este o „taină” și nu poate fi înțeleasă.

Isus – Trimisul lui Dumnezeu; Dumnezeu Și-a trimis Singurul Fiu

Luca 20:13 Stăpânul viei a zis: „Ce să fac? **Am să trimit pe fiul meu prea iubit**; poate că îl vor primi cu cinste.”

Luca 9:48 și le-a zis: „Oricine primește pe acest copilăș, în Numele Meu, pe Mine Mă primește; și oricine Mă primește pe Mine, **primește pe Cel ce M-a trimis pe Mine**. Fiindcă cine este cel mai mic între voi toți, acela este mare.”

Luca 10:16 Cine vă ascultă pe voi, pe Mine Mă ascultă; și cine vă nesocotește pe voi, pe Mine Mă nesocotește; iar cine Mă nesocotește pe Mine, **nesocotește pe Cel ce M-a trimis pe Mine**.”

Ioan 3:17 Dumnezeu, în adevăr, n-a **trimis pe Fiul Său în lume** ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin El.

Ioan 3:34 Căci **Acela pe care L-a trimis Dumnezeu**, vorbește cuvintele lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu nu-I dă Duhul cu măsură.

Ioan 4:34 Isus le-a zis: „Mâncarea Mea este să **fac voia Celui ce M-a trimis**, și să împlinesc lucrarea Lui.

Ioan 5:24 Adevărat, adevărat vă spun, că cine ascultă cuvintele Mele, și **crede în Cel ce M-a trimis**, are viața veșnică, și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.

Ioan 5:30 Eu nu pot face nimic de la Mine însumi: judec după cum aud; și judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut să fac voia Mea, ci **voia Tatălui, care M-a trimis**.

Ioan 5:36 Dar Eu am o mărturie mai mare decât a lui Ioan; căci lucrările pe care Mi le-a dat Tatăl să le săvârșesc, tocmai lucrările acestea pe care le fac Eu, mărturisesc despre Mine că **Tatăl M-a trimis**.

Ioan 5:37 Și **Tatăl, care M-a trimis**, a mărturisit El însuși despre Mine. Voi nu I-ați auzit niciodată glasul, nu I-ați văzut deloc fața;

Ioan 5:38 și Cuvântul Lui nu rămâne în voi, pentru că **nu credeți în Acela pe care L-a trimis El**.

Ioan 6:29 Isus le-a răspuns: „Lucrarea pe care o cere Dumnezeu este aceasta: **să credeți în Acela pe care L-a trimis El**.”

Ioan 6:38 căci M-am pogorât din cer ca să fac nu voia Mea, ci **voia Celui ce M-a trimis**.

Ioan 6:44 Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage **Tatăl, care M-a trimis**; și Eu îl voi învia în ziua de apoi.

Ioan 6:57 După cum Tatăl, care este viu, **M-a trimis pe Mine**, și Eu trăiesc prin Tatăl, tot așa, cine Mă mănâncă pe Mine, va trăi și el prin Mine.

Ioan 7:16 Isus le-a răspuns: „Învățătura Mea nu este a Mea, ci a **Celui ce M-a trimis pe Mine**.

Ioan 7:18 Cine vorbește de la sine, caută slava lui însuși; dar cine **caută slava Celui ce l-a trimis**, acela este adevărat, și în el nu este strâmbătate.

Ioan 7:28 Și Isus, pe când învăța pe norod în Templu, striga: „Mă cunoașteți și Mă știți de unde Sunt! Eu n-am venit de la Mine însumi, ci Cel ce M-a trimis, este adevărat, și voi nu-L cunoașteți.

Ioan 7:29 Eu Îl cunosc, căci **vin de la El, și El M-a trimis**.”

Ioan 8:16 Și chiar dacă judec, judecata Mea este adevărată, pentru că nu sunt singur, ci **Tatăl, care M-a trimis**, este cu Mine.

Ioan 8:18 deci, despre Mine însumi mărturisesc Eu, și despre Mine mărturisește și **Tatăl, care M-a trimis**.”

Ioan 8:26 Am multe de zis despre voi și de osândit în voi; dar **Cel ce M-a trimis, este adevărat**; și Eu, ce am auzit de la El, aceea spun lumii.”

Ioan 8:42 Isus le-a zis: „Dacă ar fi Dumnezeu Tatăl vostru, M-ați iubi și pe Mine, căci **Eu am ieșit și vin de la Dumnezeu: n-am venit de la Mine însumi, ci El M-a trimis**.

Ioan 9:4 cât este ziua, trebuie să lucrez lucrările Celui ce M-a trimis; vine noaptea, când nimeni nu mai poate să lucreze.

Ioan 10:36 cum ziceți voi că hulesc Eu pe care **Tatăl M-a sfințit și M-a trimis în lume**? Și aceasta, pentru că am zis: „Sunt Fiul lui Dumnezeu!”

Ioan 11:42 Știam că totdeauna Mă ascuți; dar vorbesc astfel pentru norodul care stă împrejur, **ca să creadă că Tu M-ai trimis**.”

Ioan 12:44 Iar Isus a strigat: „Cine **crede în Mine**, nu crede în Mine, ci **în Cel ce M-a trimis pe Mine**.

Ioan 12:45 Și cine Mă vede pe Mine, **vede pe Cel ce M-a trimis pe Mine**.

Ioan 12:49 Căci Eu n-am vorbit de la Mine însumi, ci **Tatăl, care M-a trimis, El însuși Mi-a poruncit ce trebuie să spun și cum trebuie să vorbesc**.

Ioan 13:20 Adevărat, adevărat, vă spun că, cine primește pe acela pe care-l trimit Eu, pe Mine Mă primește; și cine Mă primește pe Mine, **primește pe Cel ce M-a trimis pe Mine**.”

Ioan 14:24 Cine nu Mă iubește, nu păzește cuvintele Mele. Și **cuvântul**, pe care-l auziți, nu este al Meu, ci **al Tatălui, care M-a trimis**.

Ioan 15:21 Dar vă vor face toate aceste lucruri pentru Numele Meu, pentru că ei **nu cunosc pe Cel ce M-a trimis**.

Ioan 16:5 Acum Mă duc la Cel ce M-a trimis; și nimeni din voi nu Mă întreabă: „Unde Te duci?”

Ioan 17:3 Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat și pe Isus Hristos pe care **L-ai trimis Tu**.

Ioan 17:8 Căci le-am dat cuvintele pe care Mi le-ai dat Tu. Ei le-au primit, și au cunoscut cu adevărat că **de la Tine am ieșit, și au crezut că Tu M-ai trimis.**

Ioan 17:18 Cum **M-ai trimis Tu pe Mine în lume**, așa i-am trimis și Eu pe ei în lume.

Ioan 17:23 Eu în ei, și Tu în Mine; - pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una, ca să cunoască lumea că **Tu M-ai trimis, și că i-ai iubit**, cum M-ai iubit pe Mine.

Ioan 17:25 Neprihănitule Tată, lumea nu Te-a cunoscut; dar Eu Te-am cunoscut, și aceștia **au cunoscut că Tu M-ai trimis.**

Ioan 20:21 Isus le-a zis din nou: „Pace vouă! Cum **M-a trimis pe Mine Tatăl**, așa vă trimit și Eu pe voi.”

Fapte 3:26 Dumnezeu, după ce a ridicat pe Robul Său Isus, **L-a trimis** mai întâi vouă, ca să vă binecuvânteze, întorcând pe fiecare din voi de la fărâdelegile sale.”

Romani 8:3 Căci - lucru cu neputință Legii, întrucât firea pământească (Grecește: carnea, aici și peste tot unde e „firea pământească”) o făcea fără putere - Dumnezeu a osândit păcatul în firea pământească, **trimețând, din pricina păcatului, pe însuși Fiul Său** într-o fire asemănătoare cu a păcatului,

Galateni 4:4 Dar când a venit împlinirea vremii, **Dumnezeu a trimis pe Fiul Său**, născut din femeie, născut sub Lege.

Notă: Nu Tatăl a fost trimis de Fiul ci El Si-a dat Fiul. Aceasta este ordinea normală și în același timp plină de sensibilitate. Este dovada dragostei lui Dumnezeu și a ascultării iubitoare a Fiului Său. Bogăția de declarații ale Scripturii, cele mai multe făcute de Însuși Fiul lui Dumnezeu ne prezintă clar adevărul.

Isus – Fiul lui Dumnezeu

- Tatăl Domnului nostru Isus Hristos

Romani 15:6 pentru ca toți împreună, cu o inimă și cu o gură, să slăviți pe **Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos.**

2 Corinteni 1:3 Binecuvântat să fie **Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos**, Părintele îndurărilor și Dumnezeuul oricărei mângâieri,

2 Corinteni 11:31 **Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos**, care este binecuvântat în veci, știe că nu mint!...

Efeseni 1:3 Binecuvântat să fie **Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos**, care ne-a binecuvântat cu tot felul de binecuvântări duhovnicești, în locurile cerești, în Hristos.

1 Petru 1:3 Binecuvântat să fie **Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos**, care, după îndurarea Sa cea mare, ne-a născut din nou prin învierea lui Isus Hristos din morți, la o nădejde vie,

- Isus Fiul lui Dumnezeu

Proverbe 30:4 Cine s-a suit la ceruri, și cine s-a pogorât din ele? Cine a adunat vântul în pumnii lui? Cine a strâns apele în haina lui? Cine a Hotărât toate marginile pământului? **Cum se numește el, și cum cheamă pe fiul său? Știi tu lucrul acesta?**

Evrei 1:5 Căci, căruia dintre îngeri a zis El vreodată: „Tu ești Fiul Meu; astăzi Te-am născut?” Și iarăși: „Eu Îi voi fi Tată, și El Îmi va fi Fiu?”

Ioan 3:16 Fiindcă **atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu (lit. - Unicul de acest fel)**, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică.

Matei 3:17 Și din ceruri s-a auzit un glas, care zicea: „Acesta este **Fiul Meu prea iubit**, în care Îmi găsesc plăcerea.”

Matei 11:27 Toate lucrurile Mi-au fost date în mâni de Tatăl Meu; și **nimeni nu cunoaște deplin pe Fiul, în afară de Tatăl**; tot astfel nimeni nu cunoaște deplin pe Tatăl, în afară de Fiul, și acela căruia vrea Fiul să i-L descopere.

Matei 16:13,16,17 Isus a venit în părțile Cezareii lui Filip, și a întrebat pe ucenicii Săi: „Cine zic oamenii că Sunt Eu, Fiul omului?” 16 Simon Petru, drept răspuns, I-a zis: „**Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu!**” 17 Isus a luat din nou cuvântul, și i-a zis: „Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona; fiindcă **nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta**, ci Tatăl Meu care este în ceruri.

Matei 26:63,64 Isus tăcea. Și marele preot a luat cuvântul și I-a zis: „Te jur, pe Dumnezeul cel viu, **să ne spui dacă ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu.**” 64 „**Da**” i-a răspuns Isus „sunt!” „Ba mai mult, vă spun că de acum încolo veți vedea pe Fiul omului șezând la dreapta puterii lui Dumnezeu, și venind pe norii cerului.”

Romani 1:3,4 Ea [**Evangelia**] **privește pe Fiul Său**, născut din sămânța lui David, în ce privește trupul, Romani 1:4 iar în ce privește duhul sfințeniei dovedit cu putere că este **Fiul lui Dumnezeu**, prin învierea morților; adică pe Isus Hristos, Domnul nostru.

1 Ioan 4:15 Cine va mărturisi că **Isus este Fiul lui Dumnezeu**, Dumnezeu rămâne în el, și el în Dumnezeu.

Notă: A crede că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu este mai mult decât o simplă recunoaștere a înrudirii Sale cu Tatăl. Este acceptarea marelui adevăr al dragostei Tatălui față de noi prin faptul că Și-a dăruit Singurul Fiu. Este înțelegerea și acceptarea prin credință că avem ca Mântuitor Ființa divină care a fost și este în cea mai strânsă relație cu Suveranul Universului - Tatăl Său. Astfel, ni se oferă privilegiul celei mai apropiate relații cu Dumnezeu dintre toate ființe create.

Ioan 17:23 Eu în ei, și Tu în Mine; - pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una, **ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis, și că i-ai iubit, cum M-ai iubit pe Mine.**

Hristos – Singurul născut din Tatăl și nu o ființă creată

Ioan 1:14 Și Cuvântul S-a făcut trup, și a locuit printre noi, plin de har, și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava **singurului născut din Tatăl.**

Evrei 1:5 Căci, căruia dintre îngeri a zis El vreodată: „**Tu ești Fiul Meu; astăzi Te-am născut?**” Și iarăși: „Eu Îi voi fi Tată, și El Îmi va fi Fiu?”

1 Ioan 5:1 Oricine crede că Isus este Hristosul, este născut din Dumnezeu; și oricine **iubește pe Cel ce L-a născut, iubește și pe cel născut din El.**

- Texte traduse ambiguu

Apocalipsa 3:14 Îngerului Bisericii din Laodicea scrie-i: „Iată ce zice Cel ce este Amin, Martorul credincios și adevărat, **începutul zidirii lui Dumnezeu.**

Cuvântul "începutul" în limba greacă este *arche*, însemnând atât "conducător", cât și "căpetenie". El apare în cuvinte ca "arhiepiscop" sau "arhanghel". Să luăm ultimul cuvânt. Hristos este Arhanghelul (vezi Iuda 9; Tesaloniceni 4,16; Ioan 5,28,29; Daniel 10, 21). Aceasta nu înseamnă că El este primul dintre îngeri, pentru că El nu este înger, ci este mai presus de ei (Evrei 1,4). Aceasta înseamnă că El este conducătorul sau prințul îngerilor, așa după cum și arhiepiscopul este capul episcopilor. Hristos este conducătorul îngerilor (vezi Apocalips 19,11-14). El este Cel ce a creat pe îngeri (Coloseni 1,16); astfel, afirmația că El este începutul sau capul creației lui Dumnezeu înseamnă că începuturile creației se găsesc în El; pentru că, așa cum El Însuși spune, este Alfa și Omega, începutul și sfârșitul, cel dintâi și cel de pe urmă (Apocalips 21,G; 22, 13). El este sursa în care toate lucrurile își au originea. Nici nu ar trebui să ne imaginăm măcar că Hristos este creatură, pentru că Pavel Îl numește în Coloseni 1, 15: "Cel întâi-născut peste toată creația", pentru că în următoarele versete Îl prezintă a fi Creator și nu creatură: "Pentru că prin El au fost create toate lucrurile, cele care sunt în ceruri și pe pământ, cele văzute și nevăzute, fie scaune de domnii, fie domnii, fie căpetenii, fie autorități. Toate lucrurile au fost create prin El, și pentru El. El este mai înainte de toate, și toate se mențin prin El" (versetele 16, 17). Acum, dacă El a creat tot ceea ce a fost vreodată creat și a existat înaintea tuturor lucrurilor create, este evident că El Însuși nu face parte dintre acestea. El este mai presus de toată creația, și nu o parte a ei.

Scripturile declară că Hristos este "singurul Fiu născut din Dumnezeu". **El este născut, nu creat. Nu are nici un rost să ne întrebăm cum a fost născut, pentru că, nici dacă ni s-ar spune, mințile noastre nu ar putea pricepe.** Profetul Mica ne spune tot ceea ce putem ști despre acest lucru, în următoarele cuvinte: "Și tu, Betleeme Efrata, măcar că ești prea mic între miile lui Iuda, totuși din tine Îmi va ieși Cel care va stăpâni în Israel și a cărui origine este din timpuri străvechi, din zilele veșniciei" (Mica 5,2). **A fost un timp când Hristos a provenit și a apărut din Dumnezeu, din sânul Tatălui (Ioan 8, 42; 1, 18). Dar aceasta s-a petrecut într-un timp atât de îndepărtat, în veșnicii, încât pentru o inteligență limitată este practic fără început.**

Astfel, **adevărul este că Hristos este un Fiu născut și nu creat.** El a moștenit un Nume mult mai minunat decât al îngerilor. El este "Fiu peste casa Lui" (Evrei 1,4; 3,6). Și, de vreme ce este singurul Fiu născut din Dumnezeu, **El este chiar esența și natura lui Dumnezeu și posedă prin naștere toate atributele divine,** pentru că Tatălui I-a făcut plăcere ca Fiul Său să fie "reprezentarea exactă a Ființei Lui, strălucirea slavei sale" (Evrei 1,3) și să fie "umplut cu plinătatea Dumnezeirii" (Coloseni 2,9)." E.Waggoner – Hristos și Neprihănirea Sa

Proverbe 8:22 Domnul **m-a făcut cea dintâi dintre lucrările Lui**, înaintea celor mai vechi lucrări ale Lui.

Proverbe 8:22 – Traducerea Cornielescu revizuită – 2001 „Domnul **mă avea** la începutul căilor Sale”

Dumnezeul dragostei și Fiul dragostei

Ioan 3:35 **Tatăl iubește pe Fiul**, și a dat toate lucrurile în mâna Lui.

Proverbe 8:24-31 **Am fost născută când încă nu erau adâncuri**, nici izvoare încărcate cu ape; 25 am fost născută înainte de întărirea munților, înainte de a fi dealurile, 26 când nu era încă nici pământul, nici câmpiile, nici cea dintâi fărâmă din pulberea lumii. 27 Când a întocmit Domnul cerurile, eu eram de față; când a tras o zare pe fața adâncului, 28 când a pironit norii sus, și când au țâșnit cu putere izvoarele adâncului, 29 când a pus un hotar mării, ca apele să nu treacă peste porunca Lui, când a pus temeliiile pământului, 30 eu eram meșterul Lui, la lucru lângă el, și în toate zilele eram desfătarea Lui [, **copilașul dragostei Lui**” – Versiunea Cornielescu revizuită], jucând neîncetat înaintea Lui, 31 jucând pe rotocolul pământului Său, și găsindu-mi plăcerea în fiii oamenilor.

Coloseni 1:13 El ne-a izbăvit de sub puterea întunericului, și ne-a strămutat în **Împărăția Fiului dragostei Lui.**

Marcu 1:11 Și din ceruri s-a auzit un glas, care zicea: „Tu ești Fiul Meu prea iubit, în Tine îmi găsesc toată plăcerea Mea.”

Ioan 1:18 Nimeni n-a văzut vreodată pe Dumnezeu; **singurul Lui Fiu, care este în sânul Tatălui**, Acela L-a făcut cunoscut.”

Notă: Să ne gândim la dragostea adâncă a unui părinte față de fiul său, la duioșia cu care îi privește chipul când doarme, apoi la plăcerea cu care îl strânge la piept, șoptindu-i cu gingășie „copilul meu”. Apoi, cât de fericit părintele când stă alături de fiul său în plinătatea bărbăției. Dar cât de nemăsurată este dragostea Tatălui nostru ceresc față „singurul Său Fiu („Unicul de acest fel”), numit „copilașul dragostei Lui” sau „Fiul dragostei Lui”. Dumnezeu, Suveranul Universului Și-a găsit „toată plăcerea” în această Ființă. Ce intimitate sfântă, ce dragoste profundă, ce relație de părtășie, trebuie să fii existat încă din veșnicie între Tatăl și Fiul Său! „Dumnezeul dragostei” împreună cu „Fiul dragostei Lui” – manifestarea dragostei perfecte în toată plenitudinea ei. Când nu exista nici cea „dintâi fărâmă din pulberea lumii” Dumnezeu se bucura deplin de „Alesul” inimii Sale, Cel care reflecta deplin caracterul Veșnicului Dumnezeu. Înțelegând măcar puțin din această relație de dragoste desăvârșită dintre Tatăl și Fiul Său putem pricepe ceva din „prețul” plătit de Dumnezeu pentru crearea și răscumpărarea noastră.

Înainte de actul creației Fiul lui Dumnezeu a fost „uns” pentru misiunea de Mântuitor

Ieremia 31:3 [versiunea Cornielescu revizuită] Domnul mi s-a arătat de departe (sau „din vechime”), zicând: „Da, **te-am iubit cu o iubire eternă**; de aceea te-am atras cu îndurare (sau „mi-am prelungit față de tine bunătatea”).

2 Timotei 1:9 El ne-a mântuit și ne-a dat o chemare sfântă, nu pentru faptele noastre, ci după **hotărârea Lui** și după harul care ne-a fost dat în Hristos Isus, **înainte de veșnicii**.

Proverbe 8:23 [Versiunea Cornielescu revizuită] **Din eternitate am fost unsă**, de la început, înainte de a fi pământul.

Apocalipsa 14:6 Și am văzut un alt înger care zbura prin mijlocul cerului, cu o **Evangelhie veșnică**, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și ori cărui norod.

Coloseni 1:26,27 Vreau să zic: **taina ținută ascunsă din veșnicii** și în toate veacurile, dar descoperită acum sfinților Lui, 27 cărora Dumnezeu a voit să le facă cunoscut care este bogăția slavei tainei acesteia între Neamuri, și anume: Hristos în voi, nădejdea slavei.

Isaia 61:1 „**Duhul Domnului Dumnezeu este peste Mine**, căci **Domnul M-a uns să aduc vești bune** celor nenorociți: El M-a trimis să vindec pe cei cu inima zdrobită, să vestesc robilor slobozenia, și prinșilor de război izbăvirea;

Ioan 18:4 Isus, care **știa tot ce avea să I se întâmple**, a mers spre ei, și le-a zis: „Pe cine căutați?”

Marcu 10:33,34 „Iată” a zis El „**ne suim la Ierusalim**, și Fiul omului **va fi dat în mâinile preoților** celor mai de seamă și cărturarilor. Ei **Îl vor osândi la moarte**, și-L vor da în mâinile Neamurilor, 34 care **își vor bate joc de El, Îl vor bate** cu nuiiele, **Îl vor scuipa și-L vor omorî**; dar, după trei zile, **va învia**.”

Ioan 12:27 Acum sufletul Meu este tulburat. Și ce voi zice?... Tată, izbăvește-Mă din ceasul acesta?... Dar **tocmai pentru aceasta am venit până la ceasul acesta!**

Notă: Înainte de actul creației, din veșnicie, Isus a fost uns pentru misiunea Lui de Mântuitor. Astfel, El a devenit Mesia [„Cel Uns”]. El urma să aducă „vești bune” celor din Valea Plângerii. În sfatul ceresc s-a știut de la început despre dificila misiune și riscurile ei. Dumnezeu dragostei a știut că se va despărți de Ființa cea iubită. Fiul cel iubit a știut perfect fiecare act de suferință ce urma să-L îndure. A fost aleasă calea suferinței, iar Tatăl și cu Fiul Și-au strâns mâna într-un legământ veșnic făcut pentru salvarea omului și stabilitatea întregului Univers. Isus a devenit „Mielul înjunghiat de la întemeierea lumii”(Apoc. 13:8 KJV), esența „Evangelhiei veșnice” (Apoc. 14:6) ce trebuie vestită fiecărui om. Dragostea veșnică a lui Dumnezeu descoperită în Hristos cel răstignit este subiectul ce trebuie prezentat fiecărui suflet pierdut.

Fiul lui Dumnezeu are și El Dumnezeu – pe Tatăl

Efesenii 1:17 „Și mă rog ca **Dumnezeul Domnului nostru Isus Hristos**, Tatăl slavei, să vă dea duh de înțelepciune ...”

Ioan 20:17 „Nu mă atinge”, i-a zis Isus; „căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu. Ci, du-te la frații Mei, și spune-le că Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la **Dumnezeul Meu** și Dumnezeu vostru.”

1 Petru 1:3 „Binecuvântat să fie **Dumnezeul și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos**, care, după îndurarea Sa cea mare, ne-a născut din nou pentru o speranță vie prin învierea lui Isus Hristos din morți ...”

2 Corinteni 11:31 **Dumnezeul și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos**, care este binecuvântat în veci, știe că nu mint!...

Evrei 1:9 Tu ai iubit neprihănirea și ai urât nelegiuirea: de aceea, **Dumnezeule, Dumnezeul Tău** Te-a uns cu un untdelemn de bucurie mai pe sus decât pe tovarășii Tăi.

Apocalipsa 3:2 Veghează, și întărește ce rămâne, care e pe moarte, căci n-am găsit faptele tale desăvârșite înaintea **Dumnezeului Meu**.

Apocalipsa 3:12 „Pe cel ce va birui, îl voi face un stâlp în Templul **Dumnezeului Meu**, și nu va mai ieși afară din el. Voi scrie pe el Numele Dumnezeului Meu și numele cetății **Dumnezeului Meu**, noul Ierusalim, care are să se pogoare din cer de la Dumnezeu Meu, și Numele Meu cel nou.”

Apocalipsa 1:6 și a făcut din noi o împărăție și preoți pentru **Dumnezeul și Tatăl Său**: a Lui să fie slava și puterea în vecii vecilor! Amin.

1 Corinteni 15:24-28 „În urmă, va veni sfârșitul, când **El va da Împărăția Celui care este Dumnezeu și Tată**, după ce va fi nimicit orice domnie, orice stăpânire și orice putere. Căci trebuie ca El să împărătească până va pune pe toți vrăjmașii sub picioarele Sale. Vrăjmașul cel din urmă, care va fi nimicit, va fi moartea. Dumnezeu, în adevăr, „a pus totul sub picioarele Lui”. Dar când zice că totul I-a fost supus, **se înțelege că în afară de Cel ce I-a supus totul**. Și când toate lucrurile îi vor fi supuse, atunci și **Fiul Însuși va fi supus Celui ce I-a supus toate lucrurile, pentru ca Dumnezeu să fie totul în toți**.”

Dumnezeu – capul lui Hristos

1 Corinteni 11:3 Dar vreau să știți că Hristos este Capul oricărui bărbat; că bărbatul este capul femeii, și că **Dumnezeu este capul lui Hristos**.

Ioan 10:29 Tatăl Meu, care Mi le-a dat [oile], este **mai mare decât toți**; și nimeni nu le poate smulge din mâna Tatălui Meu.

Isus – Slujitorul lui Dumnezeu

Fapte 3:13 Dumnezeu lui Avraam, Isaac și Iacov, Dumnezeu părinților noștri, a proslăvit pe **Robul Său Isus** pe care voi L-ați dat în mâna lui Pilat; și v-ați lepădat de El înaintea lui, cu toate că el era de părere să-I dea drumul.

Fapte 4:27 În adevăr, împotriva **Robului Tău celui Sfânt, Isus** pe care L-ai uns Tu, s-au însoțit în cetatea aceasta Irod și Pilat din Pont cu Neamurile și cu noroadele lui Israel.

Fapte 4:30 și întinde-Ți mâna, ca să se facă tămăduiri, minuni și semne prin **Numele Robului Tău celui Sfânt, Isus**.

Dumnezeu nu este egoist

Coloseni 1:19 Căci **Dumnezeu a vrut ca toată plinătatea să locuiască în El [Isus]**.

Filipeni 2:6-11 El, cu toate că avea chipul lui Dumnezeu, totuși **n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu**, 7 ci **S-a dezbrăcat pe sine însuși** și a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor. 8 La înfățișare a fost găsit ca un om, **S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte**, și încă moarte de cruce. 9 **De aceea și Dumnezeu L-a înălțat nespus de mult**, și I-a dat Numele, care este mai presus de orice nume; 10 pentru ca, în Numele lui Isus, să se plece orice genunchi al celor din ceruri, de pe pământ și de sub pământ, 11 și **orice limbă să mărturisească, spre slava lui Dumnezeu Tatăl, că Isus Hristos este Domnul**.

1 Corinteni 15:24-28 În urmă, va veni sfârșitul, când **El va da Împărăția în mâinile lui Dumnezeu Tatăl**, după ce va fi nimicite orice domnie, orice stăpânire și orice putere. 25 Căci trebuie ca El să împărătească până va pune pe toți vrăjmașii sub picioarele Sale. 27 Dumnezeu, într-adevăr „a pus totul sub picioarele Lui”. Dar când zice că totul I-a fost supus, **se înțelege că în afară de Cel ce I-a supus totul**. 28 Și când toate lucrurile Îi vor fi supuse, atunci **chiar și Fiul Se va supune Celui ce I-a supus toate lucrurile, pentru ca Dumnezeu să fie totul în toți**.

Notă: Dumnezeu a avut plăcerea de a oferi „toată puterea în cer și pe pământ” Fiului Său. Prin El au fost făcute toate lucrurile. Dumnezeu este altruist. Esența caracterului Său este dragostea care se dăruiește. Dar și Isus, deși făcut egalul Tatălui, nu a vrut ca această poziție sublimă să o folosească egoist. El nu a râvnit în mod egoist la această poziție precum Lucifer. El S-a smerit, descoperind astfel o altă trăsătură splendidă a caracterului lui Dumnezeu – smerenia. Fiul lui Dumnezeu a descoperit deplin caracterul Tatălui Său atât în cer în relațiile cu îngerii, cât și pe pământ în relațiile cu oamenii. El L-a descoperit pe Dumnezeu. El a atras privirile către Tatăl Său. Iar în final, când va fi declarat ca „Domn al domnilor și Împărat al împăraților”, în fața întregului Univers, Fiul lui Dumnezeu va glorifica pe Tatăl - ca Acesta să fie „totul în toți”. Ce minunat Dumnezeu avem!

Dumnezeu este Originea, Izvorul și Dătătorul oricărui lucru; Isus a primit de la Tatăl său totul

Romani 11:35 Cine I-a dat ceva întâi, ca să aibă de primit înapoi?”

36 **Din El, prin El, și pentru El Sunt toate lucrurile**. A Lui să fie slava în veci! Amin.

Luca 10:22 **Toate lucrurile Mi-au fost date în mâni de Tatăl Meu**; și nimeni nu știe cine este Fiul, în afară de Tatăl, nici cine este Tatăl, în afară de Fiul și acela căruia vrea Fiul să i-L descopere.”

Matei 28:18 Isus S-a apropiat de ei, a vorbit cu ei, și le-a zis: „**Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ**.”

Ioan 5:26 Căci, după cum Tatăl are viața în Sine, tot așa **a dat și Fiului să aibă viața în Sine**.

Ioan 5:27 **Și I-a dat putere să judece**, întrucât este Fiul al omului.

Ioan 17:1,2 După ce a vorbit astfel, Isus a ridicat ochii spre cer și a zis: „Tată, a sosit ceasul! Proslăvește pe Fiul Tău, ca și Fiul Tău să Te proslăvească pe Tine, 2 după cum **I-ai dat putere peste orice făptură, ca să dea viața veșnică** tuturor acelor pe care I i-ai dat Tu.

Efesenii 1:22 El [**Tatăl**] **I-a pus totul sub picioare** [Domnului Isus], și **L-a dat** căpetenie peste toate lucrurile, Bisericii.

Filipeni 2:9 De aceea și **Dumnezeu L-a înălțat nespus de mult**, și **I-a dat Numele**, care este mai presus de orice nume;

Evrei 5:5 Tot așa și Hristos, **nu Și-a luat singur slava de a fi Mare Preot**, ci **o are de la Cel ce I-a zis**: „Tu ești Fiul Meu, astăzi Te-am născut.”

Ioan 5:36 Dar Eu am o mărturie mai mare decât a lui Ioan; căci **lucrările pe care Mi le-a dat Tatăl** să le săvârșesc, tocmai lucrările acestea pe care le fac Eu, mărturisesc despre Mine că Tatăl M-a trimis.

Ioan 17:8 Căci le-am dat **cuvințele pe care Mi le-ai dat Tu**. Ei le-au primit, și au cunoscut cu adevărat că de la Tine am ieșit, și au crezut că Tu M-ai trimis.

Efesenii 1:20 pe care a desfășurat-o în Hristos, prin faptul că L-a înviat din morți, și **L-a pus să șadă la dreapta Sa**, în locurile cerești,

Evrei 1:2 [Tatăl] la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul pe care **L-a pus moștenitor al tuturor lucrurilor**, și prin care a făcut și veacurile

Ioan 17:7 Acum au cunoscut că **tot ce Mi-ai dat Tu, vine de la Tine**.

1 Corinteni 1:30 Și voi, prin El, Sunteți în Hristos Isus. **El a fost făcut de Dumnezeu** pentru noi înțelepciune, neprihănire, sfințire și răscumpărare.

Masajul Scripturii este foarte clar, fără echivoc: Orice binecuvântare, orice dar, orice lucrare bună vine de la Tatăl. El este Marele Suveran al Universului. El a avut plăcerea să acorde toată slava, „plinătatea dumnezeirii”, toată autoritatea și puterea Fiului Său. Iar pe Fiul Său, Suveranul Universului ni L-a „dat” nouă oamenilor, dovedindu-Și marea iubire. Astfel în Domnul Isus Hristos – Prințul moștenitor al Universului găsim orice binecuvântare.

Ordinea normală - Circuitul fiecărei binecuvântări

De la Dumnezeu → Prin Fiul → Către toată creația

Ioan 3:35 Tatăl iubește pe Fiul, și a dat toate lucrurile în mâna Lui.

1 Corinteni 8:6 totuși pentru noi nu este decât un singur Dumnezeu: **Tatăl, de la care vin toate lucrurile și pentru care trăim și noi, și un singur Domn: Isus Hristos, prin care sunt toate lucrurile și prin El și noi.**

Iacov 1:17 **orice ni se dă bun și orice dar** desăvârșit este de sus, pogorându-se **de la Tatăl** luminilor, în care nu este nici schimbare, nici umbră de mutare.

Ioan 6:57 După cum Tatăl, care este viu, **M-a trimis pe Mine, și Eu trăiesc prin Tatăl**, tot așa, cine Mă mănâncă pe Mine, **va trăi și el prin Mine.**

Închinarea, venerația, lauda are același circuit, dar invers

De la toată creația → Prin Fiul → la Dumnezeu

Ioan 14:6 Isus i-a zis: „**Eu Sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.**”

Coloseni 3:17 Și orice faceți, cu cuvântul sau cu fapta, să faceți totul **în Numele Domnului Isus, și mulțumiți, prin El, lui Dumnezeu Tatăl.**

Închinare, venerare și laudă – Cui se cuvine?

- Dumnezeu este cel care merită toată închinarea

Exod 20:2,3 „Eu Sunt Domnul, Dumnezeul tău, care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei. 3 **Să nu ai alți dumnezei în afară de Mine.**”

Exod 34:14 **Să nu te închini înaintea unui alt dumnezeu;** căci Domnul se numește gelos, este un Dumnezeu gelos.

Luca 4:8 Drept răspuns, Isus i-a zis: „Înapoia Mea, Satano! Este scris: **Să te închini Domnului, Dumnezeului tău, și numai Lui să-I slujești.**”

- Fiul lui Dumnezeu primește adorare din partea îngerilor și a oamenilor

Filipeni 2:9 De aceea și **Dumnezeu L-a înălțat nespus de mult,** și I-a dat Numele, care este mai presus de orice nume; 10 pentru ca, în Numele lui Isus, să se plece orice genunchi al celor din ceruri, de pe pământ și de sub pământ, 11 **și orice limbă să mărturisească, spre slava lui Dumnezeu Tatăl, că Isus Hristos este Domnul.**

Ioan 5:23 pentru ca **toți să cinstească pe Fiul cum cinstesc pe Tatăl.** Cine nu cinstește pe Fiul, nu cinstește pe Tatăl, care L-a trimis.

Psalmi 2:12 Dați cinste Fiului, ca să nu Se mânie, și să nu pieriți pe calea voastră, căci mânia Lui este gata să se aprindă! Ferice de toți câți se încred în El!

Evrei 1:5,6 Căci, căruia dintre îngeri a zis El vreodată: „Tu ești Fiul Meu; astăzi Te-am născut?” Și iarăși: „Eu Îi voi fi Tată, și El Îmi va fi Fiu?” 6 Și, când **duce iarăși în lume pe Cel întâi-născut,** zice: „**Toți îngerii lui Dumnezeu să I se închine!**”

*Notă: „Marele Creator a strâns oastea cerească pentru ca, în prezența tuturor îngerilor, să-I ofere o onoare specială **Fiului Său. Fiul S-a așezat pe tron împreună cu Tatăl Său, iar mulțimea cerească a îngerilor sfinți s-a adunat în jurul lor. Atunci Tatăl a făcut cunoscut că El Însuși a ordonat ca Hristos, Fiul Său, să fie egal cu sine Însuși; astfel că oriunde era prezența Fiului Său, era ca însăși prezența Sa. Cuvântul Fiului trebuia să fie ascultat la fel de prompt ca și cuvântul Tatălui. Pe Fiul Său L-a investit cu autoritate pentru a comanda oastea cerească. În mod deosebit, Fiul Său urma să conlucreze în unire cu Sine Însuși în creațiunea prevăzută a pământului și a fiecărei viețuitoare care va exista pe pământ. Fiul Său urma să aducă la îndeplinire voia Sa și planurile Sale, dar nu urma să facă nimic de unul singur. Voința Tatălui urma să fie împlinită în El.” („Spiritul profeției,” vol. 1, pag. 17, 18)***

„Și Dumnezeu spune mai departe: "La început, tu, Doamne, ai întemeiat pământul; și cerurile sunt lucrarea mâinilor Tale" (Evrei 1,8-10). Aici îl găsim pe Tatăl adresându-I-Se Fiului, ca lui Dumnezeu, spunându-I: "Tu ai întemeiat pământul și cerurile sunt lucrarea mâinilor Tale". Când Tatăl Însuși dă onoare Fiului Său, ce este omul ca să se abțină de la acest lucru? Cu aceasta, putem foarte bine să dăm o mărturie categorică, referitoare la divinitatea lui Hristos și la faptul că El este Creatorul tuturor lucrurilor. Ar fi necesar aici un cuvânt de precauție. Nimeni să nu-și imagineze că noi am ridica pe Hristos la importanța Tatălui sau că L-am ignora pe Tatăl. Nu poate fi vorba de așa ceva, pentru că interesele lor sunt comune. Noi Îl slăvim pe Tatăl, slăvindu-L pe Fiul. Suntem atenți la cuvintele lui Pavel, care spune că "totuși, pentru noi nu este decât un singur Dumnezeu: Tatăl, de la care vin toate lucrurile, și prin El și noi" (1 Corinteni 8,6). Așa cum a citat deja, că prin El, Dumnezeu a făcut lucrurile, toate acestea provin, în cele din urmă, de la Dumnezeu Tatăl; chiar Hristos Însuși a provenit și a apărut de la Tatăl; dar așa I-a plăcut Tatălui, ca în El să locuiască toată plinătatea și ca să fie Agentul direct, în orice act al creației. Scopul nostru în această expunere este să stabilim poziția de drept a lui Hristos, de egalitate cu Tatăl, pentru ca puterea Sa de a răscumpăra să poată fi mai bine apreciată.” E.Waggoner – Hristos și Neprihănirea Sa

- Îngerii nu acceptă a primi închinare și adorare din partea oamenilor

Apocalipsa 22:8,9 Eu, Ioan, am auzit și am văzut lucrurile acestea. Și după ce le-am auzit și le-am văzut, m-am aruncat la picioarele îngerului, care mi le arăta, ca să mă închin lui. 9 Dar el mi-a zis: „Ferește-te să faci una ca aceasta! Eu sunt un împreună slujitor cu tine, și cu frații tăi, proorocii, și cu cei ce păzesc cuvintele din cartea aceasta. **Închină-te lui Dumnezeu.**”

Notă: Scriptura nu vorbește de închinarea, venerarea sau laudă la adresa Spiritului Sfânt. În conformitate cu doctrina trinitariană în care Spiritul Sfânt este prezentat drept o ființă ca și Tatăl și Fiul, Scriptura ar trebui să fie plină de dovezi că oamenii sfinți au venerat această Ființă divină. Dar așa ceva nu există! Profeții și apostolii au înțeles spiritul Sfânt

este prezența personală a lui Dumnezeu și , drept urmare, au dat slavă nu Duhului lui Dumnezeu, ci lui Dumnezeu Însuși și Fiului Său.

📖 Venerarea Tatălui și a Mielului în cartea Apocalipsei

Apocalipsa 14:1 Apoi m-am uitat, și iată că Mielul stătea pe muntele Sionului; și împreună cu El stăteau o sută patruzeci și patru de mii, care aveau scris pe frunte **Numele Său și Numele Tatălui Său.**

Apocalipsa 5:13 Și pe toate făpturile, care Sunt în cer, pe pământ, sub pământ, pe mare, și tot ce se află în aceste locuri, le-am auzit zicând: „**A Celui ce șade pe scaunul de domnie, și a Mielului** să fie lauda, cinstea, slava și stăpânirea în vecii vecilor!”

Apocalipsa 7:10 și strigau cu glas tare, și ziceau: „**Mântuirea este a Dumnezeului nostru, care șade pe scaunul de domnie, și a Mielului!**”

Apocalipsa 22:1 Și mi-a arătat un râu cu apa vieții, limpede ca cristalul, care ieșea **din scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului.**

Apocalipsa 22:3 Nu va mai fi nimic vrednic de blestem acolo. Scaunul de domnie **al lui Dumnezeu și al Mielului** vor fi în ea. Robii Lui Îi vor sluji.

Singurele Ființe adorate fie de oastea celor mântuiți, fie de îngerii sunt Cel care stătea pe tron și Mielul. Nu se vorbește nici măcar o singură dată de vreo laudă adresată Duhului Sfânt. Cei mântuiți, atât aici pe pământ cât și acolo în veșnicie se vor închina și vor slăvi pe Dumnezeul Cel Veșnic și pe Domnul Isus Hristos – Mielul lui Dumnezeu.

📖 Salutul lui Pavel în toate epistolele sale

Romani 1:7 Deci, vouă tuturor, care sunteți prea iubiți ai lui Dumnezeu în Roma, chemați să fiți sfinți: Har și pace **de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos!**

1 Corinteni 1:3 Har și pace **de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos!**

2 Corinteni 1:2 Har și pace vouă **de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos!**

Galateni 1:3 Har și pace vouă **de la Dumnezeu Tatăl, și de la Domnul nostru Isus Hristos!**

Efeseni 1:2 Har și pace **de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos.**

Coloseni 1:2 către sfinții și frații credincioși în Hristos, care Sunt în Colose: Har și pace **de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos.**

1 Tesaloniceni 1:1 Pavel, Silvan și Timotei, către Biserica Tesalonicenilor, care este în Dumnezeu Tatăl și în Domnul Isus Hristos: Har și pace **de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos.**

2 Tesaloniceni 1:2 Har și pace **de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos!**

Tit 1:4 către Tit, adevăratul meu copil în credința noastră a amândorora: Har și pace **de la Dumnezeu Tatăl, și de la Isus Hristos, mântuitorul nostru!**

Filimon 1:3 Har și pace **de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos!**

📖 Tatăl își trimite Duhul

Ioan 15:26 Când va veni Mângâietorul, pe care-L **voi trimite de la Tatăl**, adică Duhul adevărului, care **purcede de la Tatăl**, El va mărturisi despre Mine.

1 Corinteni 2:12 Și noi n-am primit duhul lumii, ci **Duhul care vine de la Dumnezeu**, ca să putem cunoaște lucrurile pe care ni le-a dat Dumnezeu prin harul Său.

Luca 11:13 Deci, dacă voi, care Sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult **Tatăl vostru cel din ceruri va da Duhul Sfânt celor ce I-L cer!**”

2 Corinteni 5:5 Și Cel ce ne-a făcut pentru aceasta, este **Dumnezeu, care ne-a dat arvuna Duhului.**

Fapte 15:8 Și Dumnezeu, care cunoaște inimile, a mărturisit pentru ei, și **le-a dat Duhul Sfânt** ca și nouă.

Fapte 11:16,17 Și mi-am adus aminte de vorba Domnului, cum a zis: „Ioan a botezat cu apă, dar voi veți fi botezați cu Duhul Sfânt.”¹⁷ Deci, dacă **Dumnezeu le-a dat** același dar, ca și nouă, care am crezut în Domnul Isus Hristos, cine eram eu să mă împotrivesc lui Dumnezeu?”

Fapte 5:32 Noi Suntem martori ai acestor lucruri, ca și **Duhul Sfânt pe care L-a dat Dumnezeu** celor ce ascultă de El.”

Ioan 7:39 Spunea cuvintele acestea despre Duhul pe care aveau să-L primească cei ce vor crede în El. Căci **Duhul Sfânt încă nu fusese dat**, fiindcă Isus nu fusese încă proslăvit.

Neemia 9:20 **Le-ai dat Duhul Tău cel bun**, ca să-i facă înțelepți; n-ai îndepărtat mana Ta de la gura lor, și le-ai dat apă să-și potolească setea.

Psalmi 51:11 Nu mă lepăda de la Fața Ta, și **nu lua de la mine Duhul Tău cel Sfânt.**

Ioan 20:21,22 Isus le-a zis din nou: „Pace vouă! Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi.”²² După aceste vorbe, **a suflat peste ei, și le-a zis: „Luați Duh Sfânt!**

Iov 33:4 **Duhul lui Dumnezeu** m-a făcut, și **suflarea Celui Atotputernic îmi dă viață.**

Fapte 2:33 Și acum, odată ce S-a înălțat prin dreapta lui Dumnezeu, și **a primit de la Tatăl făgăduința Duhului Sfânt, a turnat ce vedeți și auziți.**

Notă: Câteva concluzii sunt evidente:

- Spiritul Sfânt provine de la Tatăl, este numit Spiritul Lui.

- Tatăl și Hristos pot trimite și da Spiritul Sfânt.

- *Spiritul poate fi „dat”, „trimis”, „turnat”, „suflat”.*

- *Pentru a fi primit trebuie cerut de la Dumnezeu. Nu se pomenește niciunde în Scriptură că vreun apostol sau om al lui Dumnezeu s-a rugat Duhului Sfânt, sau s-a adresat direct Duhului Sfânt. Pentru a primi Duhul Sfânt ne adresăm lui Dumnezeu.*

📖 Spiritul Sfânt este Spiritul lui Dumnezeu și Spiritul lui Hristos

Romani 8:9-11 Voi însă nu mai sunteți pământești, ci duhovnicești, dacă **Duhul lui Dumnezeu** locuiește într-adevăr în voi. Dacă n-are cineva **Duhul lui Hristos**, nu este al Lui. 10 Și dacă **Hristos este în voi**, trupul vostru, da, este supus morții, din pricina păcatului; dar duhul vostru este viu, din pricina neprihănirii. 11 Și dacă **Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi**, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți, va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina **Duhului Său**, care locuiește în voi.

Romani 8:14 Căci toți cei ce sunt **călăuziți de Duhul lui Dumnezeu** sunt fiii ai lui Dumnezeu.

Fapte 16:7 Ajunși lângă Misia, se pregăteau să intre în Bitinia; dar **Duhul lui Isus** nu le-a dat voie.

Galateni 4:6 Și pentru că sunteți fii, **Dumnezeu ne-a trimis în inimă Duhul Fiului Său**, care strigă: „Ava” adică: „Tată!”

1 Petru 1:11 Ei cercetau să vadă ce vreme și ce împrejurări avea în vedere **Duhul lui Hristos, care era în ei**, când vestea mai dinainte patimile lui Hristos și slava de care aveau să fie urmate.

📖 Prezența personală a Tatălui și a Fiului este cu noi prin Duhul

Ioan 14:16-20 Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da **un alt mângâietor** (Grecește: Paraclet, apărător, ajutor.), care să rămână cu voi în veac; 17 și anume, Duhul adevărului pe care lumea nu-l poate primi, pentru că nu-L vede și nu-L cunoaște; dar **voi îl cunoașteți, căci rămâne cu voi, și va fi în voi**.

Ioan 14:18 Nu vă voi lăsa orfani, **Mă voi întoarce la voi**.

Ioan 14:19,20 Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, **dar voi Mă veți vedea**; pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi. 20 În ziua aceea, **veți cunoaște că Eu Sunt în Tatăl Meu, că voi Sunteți în Mine, și că Eu sunt în voi**.

Ioan 14:23 Drept răspuns, Isus i-a zis: „Dacă Mă iubește cineva, va păzi cuvântul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi. **Noi vom veni la el, și vom locui împreună cu el**.

1 Ioan 1:3 deci, ce am văzut și am auzit, aceea vă vestim și vouă, ca și voi să aveți părtașie cu noi. Și **părtașia noastră este cu Tatăl și cu Fiul Său, Isus Hristos**.

Apocalipsa 3:20 Iată Eu stau la ușă, și bat. Dacă aude cineva glasul meu și deschide ușa, **voi intra la el, voi cina cu el, și el cu Mine**.

Matei 28:20 Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că **Eu sunt cu voi** în toate zilele, până la sfârșitul veacului.

Romani 8:11 Și dacă **Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi**, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți, va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său, care locuiește în voi.

1 Corinteni 3:16 Nu știți că voi Sunteți Templul lui Dumnezeu, și că **Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi?**

Efeseni 3:16,17 și-L rog ca, potrivit cu bogăția slavei Sale, să vă facă să vă întăriți în putere, **prin Duhul Lui**, în omul dinăuntru, 17 **asa încât Hristos să locuiască în inimile voastre prin credință**; pentruca, având rădăcina și temelie pusă în dragoste.

Maleahi 3:1 Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea. Și deodată **va intra în Templul Său Domnul pe care-L căutați: Solul legământului**, pe care-L doriți; iată că vine, zice Domnul oștirilor.

Efeseni 4:6 Este un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, care este mai presus de toți, care lucrează prin toți și **care este în toți**.

Efeseni 1:22,23 El [Tatăl] l-a pus totul sub picioare [Domnului Isus], și L-a dat căpetenie peste toate lucrurile, Bisericii, 23 care este trupul Lui, **plinătatea Celui ce plinește totul în toți**.

📖 Omniprezența lui Dumnezeu și a lui Hristos realizată prin Spiritul Sfânt

Psalmi 139:7-12 Unde mă voi duce **departe de Duhul Tău**, și unde voi fugi **departe de Fața Ta**? 8 Dacă mă voi sui în cer, **Tu ești acolo**; dacă mă voi culca în locuința morților, **iată-Te și acolo**; 9 Dacă voi lua aripile zorilor, și mă voi duce să locuiesc la marginea mării, 10 și acolo **mâna Ta mă va călăuzi, și dreapta Ta mă va apuca**. 11 Dacă voi zice: „Cel puțin întunericul mă va acoperi, și se va face noapte lumina dimprejurul meu!” 12 Iată că nici chiar întunericul nu este întunecos **pentru Tine**; ci noaptea strălucește ca ziua, și întunericul ca lumina.

Notă: „Întrebarea 187: Care este diferența dintre Spiritul Sfânt și spiritele slujitoare (îngerii); sau sunt identice?

Răspuns: Spiritul Sfânt este energia grandioasă a Dumnezeirii, viața și puterea lui Dumnezeu care pornește de la El spre toate părțile universului, și realizând astfel o legătură vie între tronul Său și toată creația. După cum este exprimat de un alt autor: „Spiritul Sfânt este suflarea vieții spirituale în suflet. Împărtășirea Spiritului este împărtășirea vieții lui Hristos.” Astfel, Hristos devine prezent pretutindeni. Folosind o ilustrare grosolană, asemenea unui telefon care poartă vocea cuiva, făcând astfel ca vocea să fie prezentă la mile depărtare, Spiritul Sfânt poartă întreaga putere a lui Hristos făcându-L prezent pretutindeni împreună cu întreaga Sa putere, și făcându-L descoperit în armonie cu Legea Sa. Astfel, Spiritul este personificat în Hristos și Dumnezeu, dar niciodată descoperit ca o persoană separată. Niciodată nu ni se spune să ne rugăm Spiritului; ci lui Dumnezeu pentru Spirit. Nu găsim niciodată în Scriptură rugăciuni către Spiritul, ci pentru Spirit. (M.C.Wilcox, 1911, Întrebări și Răspunsuri Culese din Colțul Întrebărilor de la Semnele Timpului, pag.181,182)

Ce este Ploaia Târzie? Cine va veni ca "o ploaie" pentru sufletele noastre?

Os 6:1 "Veniți, să ne întoarcem la Domnul! Căci El ne-a sfâșiat, dar tot El ne va vindeca; El ne-a lovit, dar tot El ne va lega rănile.

Os 6:2 El ne va da iarăși viața în două zile; a treia zi ne va scula, și vom trăi înaintea Lui.

Os 6:3 Să cunoaștem, să căutăm să cunoaștem pe Domnul! Căci **El** se ivește ca zorile dimineții, și **va veni la noi ca o ploaie, ca ploaia de primăvară** [„ploaia târzie” – Traducerea Cornielescu revizuită], care udă pământul!” -

„Ce anume ne aduce vouă și mie prezența personală a lui Isus Hristos? Duhul lui Dumnezeu. Să citim două texte, unul în Ioan și celălalt în Efeseni, și cred că aceasta este tot ceea ce vom mai avea timp să citim în seara aceasta. Ioan 14: 18 “Nu vă voi lăsa orfani, Mă voi întoarce la voi (Nu vă voi lăsa nemângâiați, voi veni la voi - engl.). El nu ne lasă nemângâiați, adică fără un Mângâietor. Deci El spune “voi veni la voi,” dar când El vine astfel la noi, nu ne lasă fără un Mângâietor. Deci **El vine la noi prin Mângâietorul, care este Duhul Sfânt.**

Să deschidem la Efeseni 3: 16, 17. Să citim textul împreună, cu atenție. Pavel se roagă ca “potrivit cu bogăția slavei Sale, să vă facă să vă întăriți în putere, prin Duhul Lui, în omul dinlăuntru, așa încât Hristos să locuiască în inimile voastre.” (Cineva completează: “Prin credință.”) Desigur că prin credință. Dar din această declarație reiese ceva important: mai întâi, întăriți în putere, prin Duhul Lui, în omul dinlăuntru, ca Hristos să locuiască în inimile voastre, dar El locuiește în inimă prin credință.

Noi primim jăgăduința Duhului prin credință. Și ce aduce aceasta? Duhul lui Dumnezeu. Și când avem **Duhul lui Dumnezeu, atunci Hristos locuiește în inimă.** Deci, **Duhul Sfânt este cel care aduce prezența personală a lui Isus Hristos;** și aducându-ne prezența personală a lui Hristos, **ni-L aduce pe El Însuși.** Deci, cu mintea lui Hristos, putem înțelege, cerceta și descoperi, lucrurile adânci ale lui Dumnezeu pe care El le aduce înaintea înțelegerii noastre și le așează înaintea noastră în toată limpezimea lor. Aceasta trebuie să o avem, pentru a avea prezența lui Hristos, pentru a avea neprihănirea lui Hristos, pentru a putea avea ploaia târzie și pentru a putea da marea strigare.” A.T.Jones – Solia îngerului al treilea, predica 11.

“Duhul Sfânt este adierea vieții spirituale în suflet. **Împărtășirea Duhului este împărtășirea vieții lui Hristos.** Umples pe cel care-L primește cu însușirile lui Hristos. Numai aceia care sunt învățați în felul acesta de Dumnezeu, aceia care se bucură de lucrarea lăuntrică a Duhului și în a căror viață se descoperă viața lui Hristos urmează să stea ca reprezentanți între oameni, pentru a sluji în folosul bisericii.” E.White – Hristos Lumina Lumii - Cap.84 - Pace vouă !

Nu există mângâietor ca și Isus Hristos

Ioan 14:16 „Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt mângâietor (limba greacă: „Paracletos”), care să rămână cu voi în veac.”

1 Ioan 2:1 „Dar dacă cineva a păcătuit, avem la Tatăl un Mijlocitor (limba greacă: „Paracletos”), pe Isus Hristos, Cel neprihănit.”

Matei 28:20b Și iată că **Eu Sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.**

Iov 29:22-25 După cuvântările mele, nici unul nu răspundea, și cuvântul meu era pentru toți o rouă binefăcătoare [„cuvântarea mea picura peste ei - GBV]. 23 Mă așteptau ca pe ploaie, căscau gura **ca după ploaia de primăvară** [ploaia târzie]. 24 Când li se muia inima, le zâmbeam, și nu puteau izgoni seninătatea de pe fruntea mea. 25 Îmi plăcea să mă duc la ei, și mă așezam în fruntea lor; eram ca un împărat în mijlocul unei oștiri, **ca un mângâietor** [vezi și Ioan 14:16 „El vă va da un alt Mângâietor”] lângă niște întristați.

2 Tesaloniceni 2:16,17 **Și însuși Domnul nostru Isus Hristos, și Dumnezeu, Tatăl nostru,** care ne-a iubit și ne-a dat, prin harul Său, **o mângâiere veșnică** și o bună nădejde, 17 **să vă mângâie inimile,** și să vă întărească în orice lucru și cuvânt bun!

Notă: „Mângâietorul pe care Hristos a promis că-l va trimite după înălțarea Sa la cer, este Spiritul în toată plinătatea Dumnezeirii, manifestând puterea harului divin tuturor celor ce Îl primesc și cred în Hristos ca Mântuitor personal. **Spiritul Sfânt sălășluiește** împreună cu fiecare lucrător consacrat al lui Dumnezeu, în orice loc ar fi. Cuvintele adresate apostolilor, ne sunt și nouă adresate de asemenea. **Mângâietorul este al nostru tot așa cum a fost și al lor. Nu există nici un mângâietor asemenea lui Hristos,** atât de tandru și deschis. El este atins de slăbiciunile noastre. Spiritul Său vorbește inimii. Circumstanțele ne pot despărți de prietenii noștri; neobositul ocean întins se poate întinde între noi și ei. Cu toate că prietenia lor sinceră încă există, ei nu pot s-o demonstreze. ... Dar nici o circumstanță, nici o distanță nu ne poate despărți de Mângâietorul ceresc. Oriunde ne-am găsi, oriunde am merge, El este întotdeauna aici, unul oferit în locul lui Hristos, pentru a acționa în locul Lui. El este mereu la dreapta noastră, pentru a vorbi mângâietor, cuvinte tandre; pentru a sprijini, susține, ridica și încuraja. **Influența Spiritului Sfânt este viața lui Hristos în suflet.** Acest Spirit lucrează în și prin fiecare dintre cei care **Îl primesc pe Hristos.** Acei care cunosc locuirea acestui Spirit, descoperă roadele sale – dragoste, bucurie, pace, îndelungă răbdare, amabilitate, bunătate, credință.” Harul Uimitor al lui Dumnezeu p. 195
„**Mântuitorul este Mângâietorul** – aceasta S-a dovedit pentru mine a fi.” MS 548.6; MS 20 1892

Sublima rugăciune a lui Pavel

Efeseni 3:14 ...Iată dece, zic, îmi plec genunchii înaintea **Tatălui Domnului nostru Isus Hristos,** 15 **din care își trage numele orice familie,** în ceruri și pe pământ,

16 și-L rog ca, potrivit cu bogăția slavei Sale, să vă facă să vă întăriți în putere, **prin Duhul Lui**, în omul dinăuntru,
17 **asa încât Hristos să locuiască în inimile voastre prin credință**; pentruca, având rădăcina și temelia pusă în dragoste,
18 să puteți pricepe împreună cu toți sfinții, care este lărgimea, lungimea, adâncimea și înălțimea;
19 și să cunoașteți dragostea lui Hristos, care întrece orice cunoștință, ca să ajungeți **plini de toată plinătatea lui Dumnezeu**.
20 Iar a **Celui ce, prin puterea care lucrează în noi**, poate să facă nespus mai mult decât cerem sau gândim noi,
21 a Lui **să fie slava în Biserică și în Hristos Isus**, din neam în neam, în vecii vecilor! Amin.

Notă: Rugăciunea lui Pavel este adresată Tatălui, suveranului Universului. El este „Tatăl Domnului nostru Isus Hristos”. Din El își „trage numele orice familie” și în cer și pe pământ. Chiar și Fiul provine din El. Pavel Îl roagă pe Dumnezeu să-i întărească pe cei credincioși „în omul lăuntric” dăruindu-le Duhul Său. Când primim de la Tatăl Duhul Său, noi Îl primim prin credință pe Domnul Isus Hristos și dragostea Lui minunată. Hristos locuiește în inimile noastre. Dar Duhul lui Hristos este Duhul Tatălui. Astfel, noi ajungem „plini de toată plinătatea lui Dumnezeu”. În felul acesta se împlinește cu noi scopul cel veșnic al lui Dumnezeu, și anume, ca fiecare ființă creată să fie un templu în care să locuiască Creatorul, prin Spiritul Sfânt. Dumnezeu este „Cel care lucrează prin noi”. În încheierea sublimă a Sale rugăciuni, apostolul dorește ca slava să fie adusă lui Dumnezeu prin Biserică la fel cum a fost adusă prin Fiul Său. Iar aceasta să fie în „vecii vecilor”.

Spiritul lui Dumnezeu este dragoste

1 Ioan 4:8 Cine nu iubește, n-a cunoscut pe Dumnezeu; pentru că Dumnezeu este dragoste.

Romani 5:5 Însă nădejdea aceasta nu înșală, pentru că **dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt**, care ne-a fost dat.

1 Ioan 4:12,13 Nimeni n-a văzut vreodată pe Dumnezeu; **dacă ne iubim unii pe alții, Dumnezeu rămâne în noi, și dragostea Lui** a ajuns desăvârșită în noi. 13 Cunoaștem că rămânem în El și că **El rămâne în noi prin faptul că ne-a dat din Duhul Său**.

*Notă: Duhul Sfânt a venit cu o așa plinătate asupra ucenicilor care așteptau și se rugau, încât a cuprins fiecare inimă. **Cel Infinit S-a manifestat cu putere în biserică Sa**. Era ca și cum de veacuri această putere fusese zăvorâtă și acum cerul se bucura, putând să reverse asupra bisericii bogățiile harului Duhului Sfânt. Și, sub influența Duhului Sfânt, cuvintele de căință și mărturisire se amestecau cu imnuri de laudă pentru păcatele iertate. Se auzeau cuvinte de mulțumire și se profetiza. Cerul întreg s-a coborât să privească și să adore înțelepciunea fără de egal și de necuprins a iubirii. Cuprinși de uimire, apostolii au exclamat: **"Iată, aceasta este iubire"**. **Ei au devenit conștienți de darul ce le-a fost dat**. Și care a fost urmarea? **Sabia Duhului, proaspăt ascuțită cu putere și scăldată în fulgerele cerului, și-a croit drum prin necredință. Mii au fost convertiți într-o zi.** E.White – Istoria Faptelor apostolilor, p. 39*

*“Când principiile cerești ale dragostei eterne umplu inima, ea se va revărsa asupra altora, nu doar pentru că a primit de la ei vre-o favoare, ci pentru că dragostea este principiul de acțiune, care transformă caracterul, reglează pornirile, stăpânește patimile, înăbușă vrăjmășia, și înalță și înobilează afecțiunile. Posedând această dragoste noi nu putem să fim decât fericiți, fie că soarta ne surâde sau ni se încruntă. Dacă iubim pe Dumnezeu din toată inima noastră, trebuie să iubim și pe copiii Săi tot așa. **Această dragoste este Spiritul lui Dumnezeu.** E.White – Mărturii, vol 4, p. 230 (223 engl.)*